

UCHWAŁA NR XVII/127/12
RADY GMINY SULIKÓW
Z DNIA 31 STYCZNIA 2012 ROKU

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Na podstawie art. 18 ust. 1 oraz art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) **uchwała się, co następuje:**

§ 1.

1. Uznaje się za bezzasadne wniesione przez państwa: Bogusławę Delijewską, Janinę Byczek, Eugeniusza Domańskiego, Wiesława Byczka, Lucynę Cieślak wezwanie do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr XIV/110/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych oraz uchwałą Nr XIV/111/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie sprzedaży nieruchomości w drodze przetargu.

2. Odmawia się uchylenia wymienionych w ust. 1 uchwał Rady Gminy.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jan Sołecki

Uzasadnienie

W dniu 8 grudnia 2011 roku wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa podpisane przez Państwa: Bogusławę Delijewską, Janinę Byczek, Eugeniusza Domańskiego, Wiesława Byczka, Lucynę Cieślak w związku z uchwałami Rady Gminy Sulików Nr XIV/110/11 oraz XIV/111/11 z dnia 28 listopada 2011 roku w sprawie wyrażenia pozytywnej opinii odnośnie likwidacji dróg wewnętrznych położonych w obrębie wsi Sulików i oznaczonych geodezyjnie w ewidencji gruntów jako działki nr 82/4, 85/1, 85/2 oraz na sprzedaż w drodze przetargu tych gruntów.

Skarżący wezwali Radę Gminy do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wskazując, że działania polegające na podjęciu wymienionych wyżej uchwał naruszają prawo, interes skarżących i są wymierzone w mieszkańców Gminy. Podejmując uchwałę Radni działali na ich szkodę, gdyż przedmiotowe uchwały uniemożliwiają korzystanie z drogi wewnętrznej łączącej miejsca zamieszkania z gruntami rolnymi stanowiącymi ich własność. Skarżący podnieśli również, iż dzięki tej drodze wewnętrznej szybko i wygodnie są w stanie dotrzeć do gruntów, a w przypadku likwidacji drogi wewnętrznej będą musieli korzystać z 5 kilometrowego objazdu, co stanowić będzie duże utrudnienie i niedogodność.

Podnieść należy, że zaskarżona uchwała o wyrażeniu zgody na likwidację dróg wewnętrznych położonych w obrębie wsi Sulików oznaczonych jako działki nr ewid. 82/4, 85/1, 85/2 stanowiące własność Gminy Sulików, jedynie pozytywnie opiniuje możliwość likwidacji dróg wewnętrznych, brak jest bowiem w treści uchwały postanowień stricte odnoszących się do likwidacji przedmiotowych dróg.

Rada Gminy Sulików jedynie wyraziła opinię w przedmiocie likwidacji dróg, wyznaczając jedynie ogólne założenie, które należy zrealizować w ramach kompetencji przysługujących wójtowi. Wójt powinien w tym zakresie określić wszystkie szczegółowe zasady wykonania tego zadania i realizacji celu postawionego przez Radę Gminy.

Działania Rady Gminy mają umocowanie w prawie oraz nie stanowią naruszenia norm prawa ogólnie obowiązujących, albowiem, „przepis art. 18 ust. 2 pkt 2 u.s.g. zawiera kompetencję rady gminy do podejmowania uchwał określających kierunki działania wójta w sprawach należących do właściwości tego organu. Podejmowanie uchwał w tym przedmiocie należy do aktów wydawanych w sferze wewnętrznej działania organów gminy, zawierających wytyczne dla tego organu. Określenie kierunków działania powinno wskazywać hierarchię priorytetów w zakresie realizacji celów i zadań wójta, może wskazywać na konieczność zajęcia się przez wójta pewnymi sprawami mieszczącymi się w zadaniach gminy, a nie wymienionych wprost w zakresie działania poszczególnych organów gminy” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 2 lipca 2009 r. II SA/Ol 547/2009 LexPolonica nr 2080214).

Wójt w imieniu Gminy Sulików zarządza mieniem komunalnym na podstawie art. 25 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 roku (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651). Przepis powyższy jest podstawą do dokonania czynności likwidacji drogi wewnętrznej przez organ wykonawczy gminy, jakim jest wójt. Uchwała mając za przedmiot likwidację dróg i sprzedaż przedmiotowych gruntów należy, do aktów wydawanych w sferze wewnętrznej, aktualizując po stronie wójta obowiązek uruchomienia procedury mającej na celu likwidację dróg stanowiących działki gruntu oraz ich sprzedaż, i w tym zakresie nie można podzielić twierdzeń skarżących, iż przedmiotowe uchwały naruszają prawo oraz ich interes.

Należy brać pod uwagę fakt, iż likwidacja przedmiotowych dróg będzie wymagała zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, jako zmierzająca do zmiany przeznaczenia terenu. W art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane, co zapewni skarżącemu możliwość wypowiedzenia się formalnie w przedmiocie dokonywanych zmian.

Podstawę prawną do wyrażenia przez Radę Gminy zgody na sprzedaż, stanowi art. 18 ust. 2 pkt 9 lit a ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, iż do wyłącznej właściwości rady gminy należy określenie zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości gruntowych oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej, w przypadku, w którym rada nie określiła przedmiotowych zasad wójt może dokonać tych czynności wyłącznie za zgodą rady gminy.

W tym miejscu godzi się powołać na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 grudnia 2010 r. IV SA/Po 361/2010 LexPolonica nr 2479465, którego teza brzmi „zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Charakter aktów prawa miejscowego, jako stanowiony w granicach i na podstawie ustawy, przesądza o tym, że art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, określający zadania gminy nie może być samodzielną i wystarczającą podstawą tych aktów. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lutego 2007 r. II OSK 1894/2006 wskazał, że jeśli sprawa należy do właściwości organu wykonawczego gminy, to bez podstawy prawnej rada gminy nie może wkroczyć w kompetencje innego organu (organu wykonawczego), gdyż stanowi to podstawę do stwierdzenia nieważności takiej uchwały, naruszającej kompetencje tego organu, zaś wydana uchwała nie może być traktowana jako akt wewnętrzny. W konsekwencji, stwierdzić należy, że przyjęcie przez radę gminy uchwały o przeznaczeniu do sprzedaży, jest naruszeniem właściwości rzeczowej organów gminy, albowiem o przeznaczeniu nieruchomości decyduje wójt. Prawidłowo sformułowana uchwała powinna zawierać bowiem stwierdzenie o wyrażeniu zgody na dokonanie takiej czynności przez wójta, gdyż do tego ograniczają się kompetencje rady gminy w tym zakresie” oraz na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 stycznia 2010 r. I OSK 1161/2009 LexPolonica nr 2148727 o tezie „w przypadku, kiedy brak jest uchwały rady gminy w sprawie zasad gospodarowania mieniem gminy organ ten jest uprawniony do wyrażenia zgody na zakup określonej nieruchomości. Oznacza to, że uchwała rady gminy winna ograniczać się jedynie do tego, czy rada wyraża zgodę na zakup oznaczonej nieruchomości. Uchwała taka powinna zawierać treści aprobujące, a nie imperatywne”.

Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniami skarżących, iż uchwała w przedmiocie zgody na sprzedaż gruntów stanowiących własność Gminy narusza ogólnie obowiązujące normy prawa.

Należy podkreślić, że interes prawny do którego nawiązuje wprost art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym musi wynikać z normy prawnej prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę.

Wnoszący o usunięcie naruszenia prawa w trybie art. 101 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym musi się legitymować nie tylko interesem prawnym lub uprawnieniem ale jednoczesnym naruszeniem tego interesu lub uprawnienia

Wzywając do usunięcia naruszenia prawa musi również wykazać, że istnieje związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją a zaskarżona uchwała, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienie.

Samo pozytywne zaopiniowane przez Gminę likwidacji drogi nie może być uznane za naruszenie normy prawnej, tym bardziej kiedy wszczęcie procedury likwidacyjnej będzie między innymi badało możliwości prawne i faktyczne likwidacji objętych uchwałą dróg oraz zapewni

możliwość uczestnictwa podmiotom zainteresowanym w procedurze likwidacji realizowanej w oparciu o przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Także wyrażenie zgody na sprzedaż gruntów objętych uchwałą nie narusza żadnego interesu skarżących, nie przesądza bowiem kwestii istnienia i korzystania z dróg.

Nie można zatem uznać, że skarżący na tym etapie wykazali, iż podjęta uchwały Rady Gminy nr XIV/110/11 oraz uchwała nr XIV/111/11 narusza jakąkolwiek normę prawną kształtującą sytuację prawną bądź uprawnienie skarżących lub też narusza normy prawa ogólnie obowiązujące, co ewentualnie mogłoby prowadzić do ich uchylenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jan Solecki